

FOARTE SCURTĂ PREZENTARE A REZULTATELOR

România are una dintre cele mai ridicate rate de părăsire timpurie a școlii (PTȘ) din Uniunea Europeană - 16,6% în 2023, cu o vulnerabilitate accentuată în zona rurală. Valoarea medie generală a abandonului școlar este de aproximativ 23.000 de elevi pe cohortă. Abandonul școlar are costuri economice semnificative, atât individuale cât și societale.

Din punct de vedere individual, câștigurile medii pe parcursul vieții ale unei persoane care a abandonat școala sunt cu 190.473 EUR (cu 35%) mai mici comparativ cu cele ale unui absolvent de liceu. Din punct de vedere societal, costurile principale sunt asociate cu unele din consecințele abandonului școlar: costuri fiscale (i.e., costuri cu veniturile fiscale pierdute și costuri cu cheltuielile de asistență socială crescute) și costuri de sănătate și sociale (i.e., costuri cu cheltuielile de sănătate și costuri cu criminalitatea și încarcerarea).

Costurile pe durata de viață ale tuturor persoanelor care au abandonat școala în perioada analizată (adică 2005-2013 până la 2016-2024) totalizează 107 miliarde EUR, ceea ce reprezintă aproximativ 35,67% din PIB-ul anual al României (estimat la 300 miliarde EUR). Cheltuielile anuale cu abandonurile din cele 12 cohorte analizate sunt de aproximativ 2,3 miliarde EUR, adică aproximativ 0,77% din PIB-ul anual al României. Costurile suportate cu abandonurile din cele 12 cohorte analizate, pe parcursul ultimilor 11 ani, sunt de aproximativ 15,7 miliarde EUR, adică aproximativ 5,23% din PIB-ul anual al României.

Costurile economice semnificative asociate cu abandonul școlar justifică investiții în programe preventive, remediale și de compensare, care pot reduce aceste costuri prin îmbunătățirea ratelor

de absolvire și reducerea dependenței de asistența publică. Măsurile preventive pot viza: dezvoltarea și continuarea implementării programelor de sprijin educațional, reducerea costurilor directe și a celor ascunse ale educației, extinderea accesului la educație antepreșcolară și preșcolară, individualizarea/personalizarea intervențiilor educaționale, dezvoltarea serviciilor de consiliere și orientare profesională pentru a ajuta elevii să-și planifice parcursul educațional și cariera. Măsurile de intervenție se pot raporta la implementarea susținută a sistemului MATE pentru a identifica și interveni prompt în cazurile de risc de abandon școlar, utilizând date precise și acțiuni coordonate și pe colaborarea educație și alte domenii conexe (sănătate, asistență socială etc.).

Din punct de vedere strategic și pentru a putea fundamenta intervențiile pe dovezi, România ar putea să facă eforturi spre o definiție mai clară a fenomenului și a indicatorilor asociați, spre un proces de raportare corect și transparent la toate nivelurile (de la nivelul școlii, până la nivel regional și național) și spre colectarea de date pe baza unor indicatori clar definiți, raportați în mod transparent.

Deși analizele prezentate aici relevă o amploare probabil nebănuită de nimeni a pierderilor economice suferite de România din cauza abandonului școlar, încheiem totuși într-o notă optimistă: se observă în ultimii ani un trend ușor descendent al problemei (trend care nu poate fi explicat doar de scăderea demografică), iar Ministerul Educației și-a asumat problema și a demarat în ultimii ani mai multe proiecte pentru a combate abandonul școlar, ceea ce e posibil să genereze efecte pe termen mediu.